

Γεννήθηκε στον Άγιο Νικόλαο Κρήτης στις 15 Δεκεμβρίου του 1926 και πέθανε στις 22 Φεβρουαρίου του 2017 στην Αθήνα. Ήταν γιος του δικηγόρου και πολιτικού Ιωσήφ Κούνδουρου. Μεγάλωσε στην Αθήνα μέσα σε μια φαμίλια κυνηγημένη από τη δικτατορία της 4^{ης} Αυγούστου.

Σπούδασε ζωγραφική και γλυπτική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας από την οποία και αποφοίτησε το 1948. Λόγω πολιτικών πεποιθήσεων, εξορίστηκε για τρία χρόνια στη Μακρόνησο. Στα 28 του χρόνια αποφάσισε να ασχοληθεί με τον κινηματογράφο. Ξεκίνησε τη σταδιοδρομία του ως σκηνοθέτης με τη *Μαγική Πόλη* (1954). Με το σύνθετο και πρωτοποριακό έργο *Ο Δράκος* (1956), ο Νίκος Κούνδουρος καθιερώνεται στον Ελληνικό κινηματογράφο. Ακολούθησαν "Οι παράνομοι" (1958), "Το ποτάμι" (1959), "Μικρές Αφροδίτες" (1963), *Vortex* ή "Το πρόσωπο της Μέδουσας" (1967). Στα χρόνια της δικτατορίας έζησε στο Παρίσι, τη Ρώμη και το Λονδίνο. Μετά την πτώση της χούντας, επιστρέφει στην Ελλάδα και γυρίζει το ντοκιμαντέρ 'Ελληνιστί Κύπρος'(1974) και "Τα τραγούδια της φωτιάς" (1975). Στη συνέχεια το "1922" (1978), "Το Μπορντέλο"(1985), 'Μπαϋρον, Μπαλάντα για έναν δαίμονα'(1992), 'Οι Φωτογράφοι'(1998), 'Ένα πλοίο για την Παλαιστίνη'(2013).

Το 1980, ο Κούνδουρος σκηνοθετεί την Όπερα της πεντάρας' του Μπέρτολ Μπρεχτ στο ΚΘΒΕ, το 1996 στο Ηρώδειο, σκηνοθετεί την όπερα του Μίκη Θεοδωράκη ' Ηλέκτρα' και το 1999 στην Επίδαυρο την ιστορία της Αντιγόνης του Σοφοκλή 'Εγώ η Αντιγόνη'. Το 2000 στο Ηρώδειο σκηνοθετεί τον 'Ερωτόκριτο' μαζί με το Γιάννη Μαρκόπουλο και το 2002, τη λυρική όπερα 'Ο Διγενής Ακρίτας και η βασίλισσα των Αμαζόνων'.

Το 2012 σχεδίασε το μνημείο 'Η Αρπαγή της Ευρώπης' στην προβλήτα του λιμανιού του Αγίου Νικολάου, στην Κρήτη, φιλοτεχνημένο από τους γλύπτες Νίκο και Παντελή Σωτηριάδη.

Έχει αναγορευτεί δύο φορές επίτιμος διδάκτορας το 2005 από το Πανεπιστήμιο Αθηνών και το 2015 από το Πανεπιστήμιο Ρεθύμνου.

Ο Ν. Κούνδουρος έχει επίσης αντιπροσωπεύσει τον ελληνικό κινηματογράφο πολλές φορές στο εξωτερικό όπως στο Φεστιβάλ Βενετίας το 1953 και 1956, στο Φεστιβάλ Βερολίνου το 1958, 1963 και 1967. Έχει επίσης τιμηθεί με το Πρώτο Βραβείο σκηνοθεσίας στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης και Βερολίνου το 1963 για τη ταινία "Μικρές Αφροδίτες" καθώς και για τη ταινία του "Το ποτάμι" στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης το 1959. Η ταινία του "Ο Δράκος" χαρακτηρίστηκε ως η καλύτερη ελληνική ταινία στη δεκαετία του 1950-1960. Τόσο η ελληνική όσο και η γαλλική και αγγλική τηλεόραση έχουν προβάλει κατ' επανάληψη ταινίες του Κούνδουρου. Σημειώνεται επίσης πως αντίγραφα (κόπιες) πολλών ταινιών του βρίσκονται στο Ευρωπαϊκό Μουσείο Κινηματογράφου, στη Γαλλική Ταινιοθήκη καθώς και στο Μητροπολιτικό Μουσείο Τέχνης της Νέας Υόρκης.